

Jeg vil betegne det som et Helvede, Menneskene fødes ind i under saadanne Forhold.

Naar man nu ser saadan paa den Ting, kan man ikke ønske nogen stærk Befolkningstilvækst paa dette Omraade; naar man ser saadan paa det, maa man hævde, at det snarere er umoralsk at sætte Mennesker i Verden end at lade være med at gøre det. Og det er netop Grunden, hvorfor jeg er enig med Kommissionsbetænkningen i dens Affattelse af denne Paragraf, hvor altsaa Fosterfordrivelse indtil dette Tidspunkt gaar straffrit. Det er aldeles ikke for de levendes Skyld, det er for deres Skyld, der skal leve, at jeg mener det; og jeg tror ikke, man er i Stand til at se paa det paa nogen anden Maade, forudsat man har det Syn paa den økonomiske Fremtid her, som jeg nu har.

Jeg vil bemærke — og det vil de Herrer jo ogsaa vide, at jeg er snarere Optimist end Pessimist —, at det Resultat, jeg her er kommet til, er jeg kommet til gennem meget langvarige Studier, gennem at se Sagen fra mange forskellige Synspunkter. Og det er jo ikke noget, jeg paa nogen Maade staar alene med. De kan henvende Dem, hvor de vil i Europa, og se hos meget fremragende økonomiske Forfattere — lad mig nævne en Mand som Keynes i England eller Stoddard i Amerika eller Spengler, i Tyskland og mange andre —, at hvad enten de ser Sagen fra det økonomiske Standpunkt eller de ser den fra et Racestandpunkt, kommer de ganske til samme Resultat, nemlig at *hvis* der ikke sker noget i Europa, *hvis* man ikke først og fremmest ser Situationen i Øjnene, saadan som den er, og *hvis* man dernæst ikke gør, hvad man endnu kan gøre en Tid — nemlig fortsætte den Udvikling med Hensyn til Dannelsen af europæiske Kolonier andre Steder, som man har drevet i det sidst forløbne Aarhundrede, og som er Grunden til hele Udviklingen i Europa —, *hvis* man ikke gør det, staar man overfor en varig Nedgang i den europæiske Økonomi og en varig Nedgang i denne Verdensdels Kultur. Det er Forholdet, som jeg har antydnet ved at sige, at det er et Helvede at blive sat ind i den, og at jeg ønsker, at der skal gøres, hvad der kan gøres, for at det sker i den mindst mulige Udstrækning.

Den højtærede Minister talte i denne Forbindelse ogsaa om Degeneration; og det er jo meget rigtigt, at Foreteelsen med ringe Frugtbarhed finder vi altid i overkultiverede Perioder; vi finder den som et Degenerationstegn; det giver jeg den

højtærede Minister ganske Ret i. Men *hvor* er det, vi finder den? Vi finder den i de Kredse, som er i Stand til at drive Overkultur; vi finder den i de Kredse, i hvilke hele Livets Indhold efterhaanden ses i Nydelse, og som derfor er angst og bange for, at blot nogen Time, der kunde bruges til Nydelse, skulde gaa tabt for dem, og derfor særlig bange for Besværet med Børnene, det Besvær, der for Mennesker, som lever under sunde Forhold, mange, mange Gange opvejes af Glæden ved, at der er Børn. I disse Kredse ses det.

Men det er noget ganske andet, end naar hele Befolkningen paa et saadant Omraade er udsat for økonomisk og kulturel Nedgang, saaledes at de, for hvert Barn de faar, vil spørge sig selv, naar den Time kommer, da dette Barn forbander dem, der har sat det ind i Verden. Disse Børn beder ikke om at blive sat ind i Verden, Det er under Forhold som disse, det er for disse ufødte Slægters Skyld og ikke for dem, som lever, at jeg mener, at Kommissionen har affattet denne Paragraf rigtigt og Justitsministeriet galt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: I den Tale, det ærede Medlem Hr. Pinstrup holdt for et Øjeblik siden her, anvendte han en stor Del af Tiden til at omtale Kvaksalveriet. Hvis Forholdet var det, at de, der henvendte sig til Kvaksalvere om Hjælp, virkelig vidste, hvad det drejede sig om, hvis alle Mennesker var lige saa selvbevidste som det ærede Medlem Hr. Pinstrup og vidste, hvad det drejede sig om, havde jeg ikke noget imod at give Frihed paa dette Omraade; jeg skulde da ikke have det allerfjerneste imod at give Lovhjemmel til at slippe et Par Dusin af den Slags Mennesker løs paa Halsen af ham. Men Forholdet er slet ikke saadant. Man maa huske paa, at en stor Masse af de Mennesker, der kommer under Behandling af kloge Koner, kommer der, fordi andre fører dem til dem. Tænk paa de mange Eksempler, man har paa Børn, der er blevet behandlet af kloge Koner, og hvor Tiden er blevet forpasset for deres Helbredelse ved, at de ikke straks er kommet til Læge; og saa kommer de hele deres Liv til at gaa omkring som Krøblinge og ulykkelige Stakler. Jeg kan nævne en ung Mand; han blev som Barn ført til en